

Lány a parton

A szél simára fésüli,
hogy megint arcába fújja
szép, gesztenyebarna haját,
felkapja újra meg újra,
de észre sem veszi a társ
csitíthatatlan bókjait,
mert hiányolja egy másik
szív régen kihűlt csókjait.
Kis köveket rúg a vízbe,
egymás után merülnek el,
a Duna csendben kíséri,
miközben egy dalt énekel.
Körülötte mélyen alszik
a város, sehol nincs lárma,
ameddig zöld szeme ellát
a lakások szeme zárva.

Majd felszáradnak a könnyek,
egyre halványabb a bús Hold,
s a tetőtakarók felett
derengeni kezd az égbolt.